

[Mads Larsen.]

Ejendom og Ejendomsskylden af 6 000—7 000—8 000 Kr. Dette skulde man tro var et tydeligt Vidnesbyrd om, at i alt Fald paa den Egn og for disse Arter af Ejendommens Vedkommende er Vurderingerne ikke for høje. En Gaard med 49 Tdr. Land i en Kommune, der ligger 1½ Mils Vej fra mit Hjem, staar til en Ejendomsskyld af 48 000 Kr. Grundværdien udgør heraf 30 000 Kr. Gaarden er nylig solgt for 78 000 Kr. Parterne har ved Overdragelsesdokumentets Affattelse ansat Værdien af den faste Ejendom til 56 000 Kr. og det medfølgende Løssøre til 22 000 Kr., men da de fleste af os kender Eksempler paa, hvor stærkt man ved Affattelsen af saadanne Dokumenter bestræber sig for, at den faste Ejendom ikke bliver sat højere end absolut nødvendigt og det medfølgende saa højt som muligt, har man Lov til ud fra disse Erfaringer at tro, at Løsøret er ansat betydeligt højere end til dets egentlige Værdi, og at Prisen paa den nøgne Ejendom er adskilligt højere end de 8 000 Kr. over Ejendomsskylden. (*Korsgaard: Hvordan var Prioriteterne?*). Det har jeg ikke undersøgt.

Efter mit Kendskab til Forholdene er der ingen Tvivl om, at saaledes som det stiller sig for Bøndergaardens Ansættelse, stiller det sig i mindst samme Omfang ogsaa for Husmandsbrugenes, som Regel taget i alt Fald. Det vil saaledes alene være de store Gaarde, der har nogen som helst Interesse i den Ændring, som Finansministeren foreslaar, men ogsaa for deres Vedkommende gælder det, at Pristallet var fuldt ud respekteret ved den almindelige Vurdering. Hvis man gaar til en saadan Foranstaltning, og den bliver efterfulgt af et betydeligt Antal Ansøgninger fra Besidderne af de store Gaarde, vil der fremkomme en Ulighed mellem Ansættelsen af disse Arter af Landbrugsejendomme og Ansættelsen af de mindre Landbrugsejendomme, en Uensartethed, som det er ganske urigtigt at etablere. Men dernæst vil der ogsaa indenfor denne Gruppe — altsaa for de store Gaardes Vedkommende — fremkomme en Uensartethed, thi det vil kun være de velstillede, dem, der sidder med ingen Gæld eller ringe Prioriteter paa deres store Ejendomme, som vil være i Stand til at benytte sig af denne Adgang til at faa omvurderet og derigennem eventuelt opnaa Nedsættelse af deres Ejendomsskyld. De, der sidder med stor Gæld — og det er sikkert Tilfældet ogsaa for mange af disse Gaardes Besiddere —, vil ikke være i Stand

til at foretage en saadan Foranstaltning, idet de derved vil svække deres Stilling i alt for høj Grad overfor deres Kreditorer. Det forekommer mig, at det afgørende maa være, at der er Ensartethed i Grundlaget for Vurderingen af alle Ejendomme, og det vil der efter min Opfattelse ikke blive. Nu glæder det mig, at der fra forskellige Sider er udtalt Ønske om en ændret Affattelse af Lovforslaget, saa at der maaske kan regnes med, at det gaar i Udvalg, og man der eventuelt kan drøfte de Ændringer, som kunde være paakrævede.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger siger, at han er ikke tilfreds med den foreslaaede Fremgangsmaade, han ser hellere en procentvis Nedsættelse. Jeg tror, at det Revisionsarbejde overfor den almindelige Vurderings Resultater, som Over-Skyldraadet foretager, og som jeg for øvrigt ikke skal komme ind paa at omtale ved denne Lejlighed, hvorimod jeg ønsker at anstille nogle Betragtninger over det under den fortsatte Finanslovbehandling, viser med tilstrækkelig Tydelighed, at det vil være fuldkommen forkert at gaa den Vej at sige til Overinstansen, Over-Skyldraadet, at nu skal der foretages yderligere i Retning af procentvis Nedsættelse.

Derimod er jeg enig med det ærede Medlem, naar han udtaler Ønsket om, at det bliver paalagt Vurderingsmændene og Vurderingsraadene i det hele taget som en Pligt, at de ved Besøg paa Ejendommene skal skaffe sig et sikrere Grundlag for deres Ansættelse af Værdien af de forskellige Arter af Ejendomme. Det er ogsaa et af de Spørgsmaal, som jeg kunde ønske bliver taget op til Drøftelse under den Udvalgsbehandling, der kommer, idet det er ganske afgjort, at kun derigennem er de i Stand til at forvisse sig om Bygningernes Tilstand og navnlig at kunne konstatere Beskaffenheden af de forskellige Jordstykker.

Endelig vil jeg gerne give min Tilslutning til det, der blev udtalt om, at det vil være i høj Grad ønskeligt, naar Skyldraadene og derefter Over-Skyldraadet ved Afslutningen af den almindelige Vurdering er færdig med deres Behandling af Materialet, at dette Materiale saa offentliggøres, thi det er ganske klart, at kun derigennem er de forskellige Skatteydere i Stand til at drage den nødvendige Sammenligning; at kunne skønne rigtigt over, om deres Ejendoms Ansættelse staar i Forhold til de øvrige Ejendommers indenfor Kommunens Omraade.

Med disse Ord skal jeg for mit Vedkommende sige, at vi er villige til at forhandle